

Historiallinen SOVITUS

Markku Sarento

Historiallinen
SOVITUS

Markku Sarento

- NÄYTE -

© 2021 Markku & Johanna Sarento

www.markku-johanna.com

Sisällys

Alkusanat

1. Sana rististä
2. Parasta ennen
3. Kuinka puhua synnistä
4. Raamatun kaksi kieltä
5. Tee parannus, mutta tee se oikein
6. Koetelkaa itseänne
7. Suhteellista
8. Kolme hyvää syytä luopua synnistä – ja yksi huono
9. Maailman suurin valhe
10. Mielikuvaristi
11. Historiallinen sovitus
12. Toisenlainen evankeliumi
13. Mutta nyt
14. Salainen resepti
15. Sovitus antoi anteeksi
16. Augustinuksen armo-opista
17. Oikealle perustalle
18. Miksi herätys viipyy?

19. Pankkiasiaa
20. Kun ruokkiva käsi lyö
21. Anteeksi
22. Isä meidän, versio 2.0
23. Keskeneneräisinä
24. Yksipuolinen anteeksianto
25. Mikä ihmeen paradigma?
26. Ne bis in idem – ei kahdesti samassa asiassa
27. Avainten valta
28. Kuinka monta sovitusta?
29. Laitetaanko samaan pakettiin?
30. Sanoma Jeesuksesta

Epilogi

1. Sana rististä

Apostoli Paavali saarnasi ristiinnaulittua Kristusta. Ei niin, että Jeesus olisi yhä edelleen riippunut ristillä, vaan että hän oli todella kuollut ihmisten puolesta ja sovitannut Golgatalla kaikki synnit.

Juuri näinhän mekin tänään julistamme.

Vai julistammeko?

Me väitämme pitävämme tiukasti kiinni evankeliumin sanomasta, mutta samanaikaisesti olemme sokeita sille, mistä tuo sanoma kertoo. Suhtaudumme usein omiin ja toisten synteihin aivan kuin niitä ei olisikaan annettu anteeksi, aivan kuin Jeesus ei olisikaan vielä sovitannut niitä. Ja vaikka ristiriita on ilmeinen, emme yleensä huomaa sitä lainkaan.

Totuus onkin, että suurin osa tämän päivän kristityistä ei usko, että synnit olisi annettu anteeksi Golgatan ristillä.

Niin nurinkuriselta kuin se voi kuulostaakin, *sanoma Jeesuksen sovitustyöstä on ottanut Jeesuksen sovitustyön paikan*. Me kuvittelemme ihmisen saavan synnit anteeksi vasta silloin, kun hän ottaa vastaan *sanoman* sovituksesta. Siksi luulemme vain uskovien saaneen

syntinsä anteeksi, ja muiden olevan vielä Jumalan vihan alla. Ja olemme vilpittömästi ihmeissämme, kun tuo "ilosanoma" ei oikein näytä tavoittavan ihmisiä.

Todellisuudessa tällainen anteeksiantamuksen ja pelastumisen samaistaminen on vakava virhe, sillä Uuden testamentin mukaan kyse on kahdesta ajallisestikin aivan eri asiasta.

Syntien sovittaminen ristillä oli lahja koko maailmalle, ja se annettiin ensin – riippumatta ihmisten teoista, uskosta tai epäuskosta. Tuo syntien anteeksiantamus ei silti yksinään riitä pelastumiseen. Jeesuksen täydellisen uhrin ansiosta ihminen saa nyt tulla osalliseksi pelastuksesta yksinkertaisesti vain uskomalla Jeesukseen, eli vastaanottamalla hänet omaan elämäänsä.

Siitä pelastavassa uskossa on kysymys: suhteen syntymisestä ylösnousseeseen Kristukseen.

Sanoma rististä on lopulta niin yksinkertainen, että Paavali nimittää sitä hulluudeksi (1 Kor 1:18). Vain lapsen kaltaiset voivat sen ymmärtää. Kuitenkin niille, jotka ottavat Jeesuksen vastaan ja pelastuvat, se on Jumalan voima, joka voi sisältäpäin muuttaa heidän koko elämänsä.

Millaiseen evankeliumiin sinä uskot tänään?

Mitä aiot kertoa Jeesuksesta toisille?

28. Kuinka monta sovitusta?

Oletko huomannut, että kristillisessä virsi- ja laulu-perinteessä sovituksesta opetetaan kahdella tavalla?

1. Jeesus kuoli puolestamme Golgatan ristillä ja sovitti syntimme täydellisesti, yhdellä ainoalla uhrilla.

2. Jeesus sovitti syntimme ristillä, mutta Jumala antaa ne meille anteeksi vasta kun tunnustamme ne ja teemme niistä parannuksen.

Nämä kaksi määritelmää muistuttavat toisiaan. Mutta onko niissä kyse samasta asiasta? Erot tulevat näkyviin, jos pysähdymme pohtimaan seuraavia kysymyksiä:

- Milloin syntien anteeksi antaminen tapahtuu?
- Kuinka monta kertaa synnit annetaan anteeksi?

Väittämien suurin ero on siinä, ymmärretäänkö syntien sovitus eli anteeksiantamus historiallisesti vai epähistoriallisesti.

Apostoli Paavali opetti ykkösvaihtoehdon mukaista historiallista sovitusta. Siksi hän kirjoittaakin Jeesuksen sovitustyöstä johdonmukaisesti kreikan kielen aoristi-aikamuodossa, joka siis kuvaa menneisyyden tapahtumaa jo päättyneenä.

Kakkosvaihtoehdo sen sijaan on luonnollisen ihmismielen mukainen ja perustuu viidenneltä vuosisadalta

peräisin olevaan vääristyneeseen, epähistorialliseen sovituskäsitykseen. Sen mukaan Jeesus kyllä sovitti kaikki synnit Golgatalla, mutta se ei suinkaan merkinnyt sitä, että synnit olisi annettu anteeksi. Jeesuksen uhri vain mahdollisti sen, että Jumala voi nyt antaa ihmiselle synnit anteeksi yksi kerrallaan – jos siis ihminen osoittaa ansaitsevansa sen. Anteeksiantamus on tämän opin mukaan viime kädessä kiinni ihmisen omista teoista.

Asian tunnistamisen tekee meillekin vaikeaksi se, että käytännössä kaikki lukemamme tai kuulemamme kristillinen kirjallisuus ja musiikki on kirjoitettu 400-luvun jälkeen. Epähistoriallinen tulkinta sovituksesta onkin hapattanut suurta osaa kaikesta siitä, mitä meille on aina opetettu.

Tämän perusteella voisi tietysti kuvitella, että kristityt ymmärtäisivät asiat paremmin niissä piireissä, joissa on kaikkein vähiten kiinnostusta teologisiin oppikappaleisiin. Totuus kuitenkin on, että jos oikeaa opetusta ei ole tarjolla, ihminen ajautuu helposti lakihenkisyyteen ilman teologiaakin.

Onni onnettomuudessa on se, että Jeesuksen sovitustyö ja täydellinen syntien anteeksiantamus ovat totta kaikesta huolimatta. Meidän oikeat tai väärät käsityksemme eivät vaikuta tippaakaan siihen, mitä Jeesus kaksituhatta vuotta sitten Golgatalla teki.

Tulkintamme sovituksesta vaikuttaa kuitenkin olennaisesti siihen, mitä me julistamme maailmalle. Ja

siihen, mitä me luulemme Jumalan meistä itsestämme ajattelevan.

Oletko sinä ykkös- vai kakkosvaihtoehdon kannalla?
Voit valita niistä vain toisen.